

14) Paragraffen, der bliver § 5, affattes således:

»§ 5

§ 4 har virkning fra og med indkomståret 1979.«

Ny paragraf

Af et *mindretal* (Flygaard (DR)):

15) Efter § 9 indsættes som ny paragraf:

»§ 0

Stk. 1. Enhver person, der er fuldt skattepligtig her i landet og er fyldt 18 år ved kalenderårets begyndelse, har ret til et personfradrag som omhandlet i kildeskattelovens § 37, stk. 1 og stk. 5. Hvis personfradraget overstiger de for det pågældende indkomstår pålignede personlige skatter, skal det overskydende beløb udbetales kontant. Reglerne i kildeskatteloven om overførsel af udnyttede personfradrag ophæves samtidig.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om udbetalingen af personfradraget.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en redaktionel tydeliggørelse.

Til nr. 2

Forslaget medfører, at forhøjelsen af personfradraget med 500 kr. gøres permanent.

Til nr. 3

Forslaget medfører, at forhøjelsen af personfradragene med 50 kr. gøres permanent.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 5

Ægtefæller samvirker i titusindvis af bedrifter ud over Danmark. I landbruget, i mindre detailforretninger og i håndværket som de mest udprægede eksempler. For æg-

tefællerne selv og i endnu højere grad for skattevæsenets ligningskontrollanter er det en aldeles umulig opgave at fastlægge, hvor stor en del af indkomsten der hidrører fra den ene ægtefælle og hvor stor fra den anden. En lovregel kan derfor kun være retfærdig og praktikabel, hvis den går ud på at henføre halvdelen af indtægten til hver af ægtefællerne.

Hidtidig lov har alene henset til overskuddet for vedkommende virksomhed. Det er imidlertid i praksis en umulig og administrationsslugende opgave på rimelig vis at undersøge en virksomheds indtægt fra andre indtægter. Derfor går forslaget på det teknisk enklere kriterium: de to personers sammenlagte skattepligtige indkomst.

Spørgsmålet om afgrænsning af, hvilke ægtefællevirksomheder der skal ind under denne ligedeling og hvilke ikke, vil i grænsetilfælde kunne give anledning til tvivl. For at indsnævre antallet af sådanne sager mest muligt mener fremskridtspartiet ikke, at man kan blive stående ved de vage kriterier i den hidtil gældende formulering af kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, og man foreslår derfor en formulering, der stærkt vil begrænse antallet af sager på området. Som det fremgår af teksten, skal der ikke ved indbringelsen af de 1.000 timer alene henses til den periode af året, hvor parterne har været gift, og det er nok, at de sammenlagt ejer 20 pct. af virksomheden ved arbejds udførelse.

Samvirkende ægtepar vil typisk tilbringe den overvejende del af deres tid i virksomhedens tjeneste og derfor ikke have samme materielle nydelse af en given indtægt som andre ægtepar. Det er derfor rimeligt, at disse ægtepar opnår, hvad der tilsyneladende kan forekomme mildnelser i forhold til personfradrag og en eventuel progressiv beskatningsskala.

Det er klart, at der hverken reelt eller skattejuridisk gør sig de samme betragtninger gældende, hvor virksomheden drives af et anpartsselskab eller anden juridisk person ved selvstændig skattesubjektivitet. Derfor er bestemmelsen kun anvendelig, hvor der er direkte ejerskab til virksomheden, så dennes overskud umiddelbart påvirker omgælse af ægteparrets skattepligtige indkomster.

Til nr. 6